BIULETYN
CENTRALNEJ RADY ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

1967 Warszawa, dnia 1 lutego 1967 r. Nr 2

SPIS TREŚCI:

Dział A

str.

Poz. 15 — instrukcja Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 20 grudnia 1966 r. w sprawie ustalenia wzoru protokołu badania przyczyn i okoliczności wypadków przy pracy 22

Dział B

„ 16 — rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 sierpnia 1966 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników zatrudnionych w dziale orzecznictwa państwowych komisji arbitrażowych 24

„ 17 — rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 sierpnia 1966 r. w sprawie ustalenia stanowisk służbowych, kwalifikacji i uposażenia pracowników administracyjnych w okręgowych komisjach arbitrażowych 26

„ 18 — rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1966 r. o zastosowaniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych do pracowników Głównego Urzędu Statystycznego zatrudnionych w terenowych organach statystyki państwowej 29

„ 19 — rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1966 r. o zastosowaniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych do pracowników terenowych urzędów kontroli prasy, publikacji i widowisk 32

„ 20 — rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1966 r. o zastosowaniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych do pracowników delegatur wojewódzkich Inspekcji Zbożowej i rejonowych inspektoratów Inspekcji Mięsnej 33

„ 21 — rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1966 r. o zastosowaniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych do pracowników wojewódzkich inspektoratów i inspektoratów w miastach wyłączonych z województw Państwowej Inspekcji Handlowej 35

„ 22 — rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1966 r. o zastosowaniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych do pracowników inspektoratów żeglugi śródlądowej 37

„ 23 — rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1966 r. o zastosowaniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych do pracowników inspektoratów kontrolno-rewizyjnych przy prezydiach rad narodowych . . . 38

„ 24 — rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1966 r. o zastosowaniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych do pracowników oddziałów Zakładu Ubezpieczeń Społecznych 40

„ 25 — rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1966 r. o zastosowaniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych do pracowników delegatur Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii Ministerstwa Spraw Wewnętrznych 42

DZIAŁ A

15

INSTRUKCJA CENTRALNEJ RADY ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

z dnia 20 grudnia 1966 r.

w sprawie ustalenia wzoru protokołu badania przyczyn i okoliczności wypadków przy pracy.

Na podstawie § 11 ust. 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 2 listopada 1966 r. w sprawie zasad i trybu badania okoliczności i przyczyn wypadków przy pracy oraz rodzaju i sposobu sporządzania oraz prowadzenia dokumentacji związanej z tymi wypadkami (Dz. U. Nr 46, poz. 281) ustala się, co następuje:

1. Protokół badania przyczyn i okoliczności wypadków przy pracy powinien być sporządzany według wzoru, stanowiącego załącznik do niniejszej instrukcji.

2. Instrukcja wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1967 r.

Główny Inspektor Pracy CRZZ:
Zdzisław Wierzbicki

Załącznik do instrukcji CRZZ z dnia 20 grudnia 1966 r. w sprawie ustalenia wzoru protokołu badania przyczyn i okoliczności wypadków przy pracy.

.....
Nazwa zakładu pracy

.....
Zjednoczenie (lub inna jednostka organizacyjna)

.....
Ministerstwo

Protokół Nr .....

badania przyczyn i okoliczności wypadku przy pracy sporządzony na podstawie i w trybie określonym przepisami rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 2 listopada 1966 r. w sprawie zasad i trybu badania okoliczności i przyczyn wypadków przy pracy oraz rodzaju i sposobu sporządzania oraz prowadzenia dokumentacji związanej z tymi wypadkami (Dz. U. Nr 46, poz. 281).

1. Imię, nazwisko, funkcja (stanowisko), wiek poszkodowanego, jego zawód wyuczony, staż pracy w zawodzie, szkolenie w zakresie bhp, badania lekarskie (wstępne, okresowe i specjalistyczne), ew. ustalone przeciwwskazania co do zatrudnienia pracownika przy pracy lub na stanowisku, na którym uległ wypadkowi .....

.....

.....

.....

.....

2. Dzień, godzina i zmiana, na której zaistniał wypadek .....

.....

3. Dokładne oznaczenie miejsca (wydziału, oddziału, działu, sekcji, stanowiska roboczego) wypadku

.....

.....

.....

4. Rodzaj wypadku (podać rodzaj doznanego urazu i jego skutki, a w szczególności przewidywany okres niezdolności do pracy, rodzaj ew. doznanego inwalidztwa i in.) .....

.....

.....

.....

5. Adnotacja o przesłuchaniu świadków i ew. zasięgu opinii rzeczoznawców:
   a) imiona, nazwiska i funkcje (stanowiska) świadków wypadku .....

.....

.....

.....

   b) imię i nazwisko rzeczoznawcy, jeżeli był powołany .....

.....

6. Dokładny opis okoliczności wypadku sporządzony na podstawie przeprowadzonych badań i dokładnej dokumentacji oraz przebieg akcji ratowniczej *) .....

7. Wskazanie przyczyn wypadku w układzie: wydarzenia, czynniki i przyczyny: .....

8. Wskazanie zasad i przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, których nieprzestrzeganie zostało ustalone w związku z wypadkiem .....

9. Wskazanie osób, które dopuściły się naruszenia zasad i przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy będącego przyczyną wypadku .....

10. Wnioski co do środków, jakie należy zastosować, aby usunąć zagrożenia, mogące spowodować podobne wypadki, i poprawić warunki pracy .....

11. Data rozpoczęcia i zakończenia badania oraz przedłożenia kierownikowi zakładu pracy wyników badań wraz z wnioskami .....

12. Uwagi

Podpisy **) 1) .....
(Przewodniczący Komisji)

Członkowie Komisji:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2) .....
(pracownik służby bezpieczeństwa i higieny pracy)

.....
(społeczny inspektor pracy)

Data sporządzenia protokołu .....

Wyszczególnienie załączników (protokoły zeznań poszkodowanego i świadków, szkice sytuacyjne, fotografie, opinia biegłego i in.) .....

.....

.....

.....

*) podać zwłaszcza okoliczności określone w pkt 17—20 karty wypadku i wg instrukcji GUS nr 93.
**) niepotrzebne skreślić.

DZIAŁ B

16

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 26 sierpnia 1966 r.

w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników zatrudnionych w dziale orzecznictwa państwowych komisji arbitrażowych.

(Dziennik Ustaw z dnia 5 września 1966 r. Nr 35, poz. 215)

Na podstawie art. 12 dekretu z dnia 5 sierpnia 1949 r. o państwowym arbitrażu gospodarczym (Dz. U. z 1961 r. Nr 37, poz. 195) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie stosuje się do pracowników zatrudnionych w dziale orzecznictwa Głównej Komisji Arbitrażowej i okręgowych komisji arbitrażowych, zwanych dalej „pracownikami orzecznictwa".

2. Właściwy minister może za zgodą Ministra Finansów zastosować zasady rozporządzenia do uposażenia pracowników orzecznictwa podległej mu resortowej komisji arbitrażowej.

§ 2. 1. Wiceprezesi, dyrektorzy zespołów arbitrów i dyrektorzy biur Głównej Komisji Arbitrażowej oraz prezesi i wiceprezesi okręgowych komisji arbitrażowych powinni mieć kwalifikacje sędziowskie.

2. Ustala się następującą tabelę stanowisk i kwalifikacji pozostałych pracowników orzecznictwa państwowych komisji arbitrażowych:

Lp.	Nazwa stanowiska	Wymagane kwalifikacje w zakresie	
		wykształcenia	ilości lat praktyki zawodowej
1	arbiter państwowy	wyższe wykształcenie prawnicze	10
2	arbiter okręgowy	wyższe wykształcenie prawnicze	4
3	asesor arbitrażu	wyższe wykształcenie prawnicze	2
4	aplikant	wyższe wykształcenie prawnicze	—

3. Przez praktykę zawodową określoną w ust. 2 rozumie się pracę w komisjach arbitrażowych lub pracę w administracji państwowej albo gospodarczej na stanowiskach, które dają rękojmię nabycia należytej znajomości zasad i przepisów obowiązujących w gospodarce narodowej.

4. Z dziesięciu lat praktyki wymaganej dla stanowiska określonego w ust. 2 pkt 1 co najmniej pięć lat powinno przypadać na pracę na stanowisku arbitra okręgowego lub na stanowiskach kierowniczych w administracji państwowej albo gospodarczej.

§ 3. 1. Na stanowiska określone w § 2 ust. 2 pkt 1—3 może być mianowana osoba, która ukończyła 24 lata życia i złożyła egzamin na arbitra.

2. Prezes Głównej Komisji Arbitrażowej określi zakres egzaminu na arbitra, skład komisji egzaminacyjnej dla aplikantów, sposób powoływania jej członków, wysokość ich wynagrodzenia oraz postępowanie komisji egzaminacyjnej.

3. Wymagania złożenia egzaminu na arbitra nie stosuje się do osób, które zajmowały przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia stanowiska określone w § 2 ust. 2 pkt 1—3, jeżeli posiadają kwalifikacje określone w § 2.

§ 4. Ustanawia się dla pracowników orzecznictwa wymienionych w § 2 dziesięć grup uposażenia zasadniczego:

Grupa uposażenia zasadniczego	stawka miesięcznego uposażenia w złotych
I A	5000
I B	4600
I C	4200
II	3800
III	3400
IV	3000
V	2700
VI	2200
VII	1800
VIII	1550

§ 5. Uposażenie zasadnicze w stawkach ustalonych w § 4 otrzymują:

1) wiceprezes, dyrektor zespołu arbitrów, dyrektor biura Głównej Komisji Arbitrażowej, arbiter państwowy — w grupie IC—IA,
2) prezes okręgowej komisji arbitrażowej — w grupie IC—IA,
3) wiceprezes okręgowej komisji arbitrażowej — w grupie III—IB,
4) arbiter okręgowy — w grupie V—IB,
5) asesor arbitrażu — w grupie VI,
6) aplikant — w grupie VIII—VII.

§ 6. Grupę uposażenia zasadniczego przyznaje Prezes Głównej Komisji Arbitrażowej.

§ 7. 1. Pracownik orzecznictwa uzyskujący stopień naukowy może otrzymać od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po dacie uzyskania stopnia naukowego grupę uposażenia zasadniczego bezpośrednio wyższą od posiadanej, nie wyższą jednak od najwyższej grupy przewidzianej dla zajmowanego przez niego stanowiska.

2. Asesor arbitrażu może otrzymać po roku pracy

na stanowisku asesora uposażenie zasadnicze ze zwyżką 10%.

§ 8. 1. Pracownik orzecznictwa może otrzymać wyższą grupę uposażenia zasadniczego tylko w drodze awansu.

2. Pracownik orzecznictwa może awansować w obrębie danego stanowiska nie częściej niż co dwa lata. Jako terminy awansowe ustala się dzień 1 stycznia i 22 lipca ze zmianą wynagrodzenia od 1 dnia sierpnia.

3. Przy awansowaniu pracowników orzecznictwa przyznaje się bezpośrednio wyższą grupę uposażenia zasadniczego.

4. Przepisy ust. 1, 2 i 3 nie dotyczą wypadków przewidzianych w § 7 oraz powołania pracownika orzecznictwa na wyższe stanowisko.

§ 9. 1. Dla pracowników orzecznictwa okręgowych komisji arbitrażowych ustala się 7 stawek dodatku funkcyjnego w następującej wysokości:

Stawka dodatku funkcyjnego	kwota miesięcznego dodatku w złotych
1	2000
2	1600
3	1300
4	1100
5	950
6	650
7	500

2. Dodatek funkcyjny przysługuje za pełnienie następujących funkcji:

prezesa okręgowej komisji arbitrażowej w stawce 3—1,
wiceprezesa okręgowej komisji arbitrażowej w stawce 6—4,
kierownika zespołu arbitrów w okręgowej komisji arbitrażowej w stawce 7—5.

§ 10. 1. Dodatek określony w § 9 przyznaje Prezes Głównej Komisji Arbitrażowej.

2. W okresie pobierania dodatku nie przysługują pracownikowi orzecznictwa żadne inne dodatki z wyjątkiem dodatku za wysługę lat, o którym mowa w § 12.

3. Dodatek nie przysługuje pracownikom orzecznictwa w okresie zawieszenia w pełnieniu służby oraz za czas przekraczający trzy miesiące niepełnienia z innych powodów obowiązków, do których dodatek jest przywiązany, w ostatnim jednak wypadku o wstrzymaniu wypłaty dodatku decyduje Prezes Głównej Komisji Arbitrażowej.

4. Pracownikom orzecznictwa, którym powierzono pełnienie obowiązków lub których delegowano na stanowisko uprawniające do pobierania dodatku, przysługuje na czas pełnienia tych obowiązków albo delegacji — bez zmiany zasadniczego uposażenia — odpowiedni dodatek przywiązany do danego stanowiska.

§ 11. W razie przeniesienia pracownika orzecznictwa wymienionego w § 2 na stanowisko, do którego przywiązane jest uposażenie zasadnicze niższe od uposażenia zasadniczego pobieranego na poprzednio zajmowanym stanowisku, Prezes Głównej Komisji Arbitrażowej może zezwolić na zachowanie przez pracownika orzecznictwa uposażenia zasadniczego w dotychczasowej wysokości.

§ 12. 1. Pracownikom orzecznictwa zajmującym stanowiska określone w § 2 ust. 1 oraz ust. 2 pkt 1—3 przysługuje dodatek za wysługę lat.

2. Dodatek za wysługę lat wynosi miesięcznie 250 zł po pierwszych trzech latach wysługi w dziale orzecznictwa państwowego arbitrażu gospodarczego i po 150 zł miesięcznie za każde następne trzy lata. Dodatek nie może przekraczać kwoty 700 zł.

3. Dodatek za wysługę lat przysługuje niezależnie od innych dodatków i płatny jest miesięcznie z góry począwszy od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu, w którym pracownik nabył prawo do dodatku bądź prawo do wyższej stawki dodatku.

4. Prezes Głównej Komisji Arbitrażowej może zaliczyć pracownikowi orzecznictwa do wysługi lat okres innej służby (wykonywania zawodu) na stanowiskach w organach wymiaru sprawiedliwości, administracji państwowej lub gospodarczej, jeżeli służba ta (wykonywanie zawodu) przyczyniła się do podniesienia jego kwalifikacji.

§ 13. 1. Tworzy się fundusz nagród na nagrody dla pracowników orzecznictwa okręgowych komisji arbitrażowych w wysokości 3% planowanego osobowego funduszu płac tych pracowników.

2. Zasady gospodarowania funduszem nagród okręgowych komisji arbitrażowych ustali Prezes Głównej Komisji Arbitrażowej.

§ 14. Prezes Rady Ministrów może w uzasadnionych wypadkach, na wniosek Prezesa Głównej Komisji Arbitrażowej uzgodniony z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac oraz z Ministrem Finansów, przyznać imiennie pracownikowi orzecznictwa zatrudnionemu w dniu wejścia w życie rozporządzenia nie podlegający opodatkowaniu dodatek wyrównawczy do uposażenia na czas pozostawania na tym samym stanowisku, jeżeli uposażenie przysługujące pracownikowi według przepisów rozporządzenia jest w sposób istotny niższe niż dotychczas przez niego łącznie pobierane wynagrodzenie.

§ 15. 1. Od dnia wejścia w życie rozporządzenia na stanowiska wymienione w § 2 mogą być przyjmowane osoby posiadające kwalifikacje i spełniające warunki przewidziane w § 2 i § 3 ust. 1.

2. Prezes Głównej Komisji Arbitrażowej może mianować arbitrem państwowym lub okręgowym osobę posiadającą wyższe wykształcenie techniczne lub ekonomiczne, a nawet w wyjątkowych wypadkach działacza lub organizatora życia gospodarczego, choćby nie posiadał kwalifikacji przewidzianych dla tych stanowisk, oraz zwolnić te osoby od obowiązku złożenia egzaminu na arbitra.

§ 16. Prezes Głównej Komisji Arbitrażowej przyzna pracownikom objętym niniejszym rozporządzeniem nowe grupy uposażenia zasadniczego.

§ 17. 1. Dla pracowników objętych regulacją płac aktualnie pobierany przejściowy dodatek mieszkaniowy, wprowadzony uchwałą nr 187 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 43, poz. 239), ulega z dniem 1 października 1966 r. trwałemu zmniejszeniu o kwotę równą 50% podwyżki wynagrodzenia netto, uzyskanej w wyniku regulacji, nie wyższą jednak od dodatku mieszkaniowego.

2. Przez podwyżkę wynagrodzenia należy rozumieć wzrost netto stałych elementów wynagrodzenia (uposażenia zasadniczego oraz dodatków do tego uposażenia).

3. W razie gdy kwota podwyżki (ust. 2) jest niższa niż 200% pełnego dodatku mieszkaniowego, pozostałą część dodatku, po potrąceniu kwoty określonej w ust. 1 i 2, wypłaca się do dnia 31 grudnia 1966 r.

4. Począwszy od dnia 1 stycznia 1967 r. ustalenie wysokości pozostałej części dodatku następuje w okresach półrocznych.

5. Za podstawę do określenia wysokości pozostałej części dodatku na każde półrocze, począwszy od I półrocza 1967 r. przyjmuje się porównanie średniomiesięcznego zarobku netto z poprzedniego półrocza ze średniomiesięcznym zarobkiem netto z okresu bazowego, tj. od dnia 1 września 1964 r. do dnia 31 sierpnia 1965 r., powiększonym o kwotę podwyżki wynagrodzenia netto w dniu 1 września 1966 r. (ust. 2).

6. Wzrost zarobku w stosunku do powiększonego zgodnie z ust. 5 zarobku bazowego powoduje obniżenie w następnym półroczu dodatku, o którym mowa w ust. 3, w wysokości 50% uzyskanego wzrostu zarobku netto.

7. W razie uzyskania w przekroju rocznym począwszy od 1967 r. średniomiesięcznego wzrostu zarobku w wysokości co najmniej 200% kwoty dodatku, o którym mowa w ust. 3, następuje trwała utrata dodatku niezależnie od wysokości zarobku uzyskiwanego w późniejszych okresach. W tym celu niezależnie od obliczeń półrocznych dokonuje się obliczeń zarobku osiągniętego w każdym roku kalendarzowym.

8. W zakresie uregulowanym niniejszym rozporządzeniem nie mają zastosowania przepisy uchwały nr 187 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 43, poz. 239).

§ 18. 1. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 maja 1959 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników zatrudnionych w dziale orzecznictwa państwowych komisji arbitrażowych (Dz. U. z 1959 r. Nr 31, poz. 185, z 1963 r. Nr 44, poz. 247 i z 1964 r. Nr 38, poz. 242) z wyjątkiem przepisów:

1) § 5, który otrzymuje brzmienie:

„§ 5. 1. Arbitrom państwowym nie pełniącym funkcji wymienionych w § 7a ust. 1 przysługuje dodatek specjalny według następujących stawek: 650 zł, 900 zł, 1200 zł, 1500 zł miesięcznie.

2. Prezes Głównej Komisji Arbitrażowej może przyznać arbitrowi okręgowemu delegowanemu do pracy (zatrudnionemu) w Głównej Komisji Arbitrażowej dodatek specjalny w kwocie zł 650 miesięcznie.

3. Dodatki specjalne określone w ust. 1 i 2 nie podlegają podatkowi od wynagrodzeń; dodatki te nie przysługują pracownikom orzecznictwa pobierającym dodatek według § 7a ust. 1.", oraz

2) § 7a, 7b i 7c.

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1966 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. *P. Jaroszewicz*

17

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 26 sierpnia 1966 r.

w sprawie ustalenia stanowisk służbowych, kwalifikacji i uposażenia pracowników administracyjnych w okręgowych komisjach arbitrażowych.

(Dziennik Ustaw z dnia 5 września 1966 r. Nr 35, poz. 216)

Na podstawie art. 5, art. 8 ust. 2 i art. 10 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39), art. 10 ust. 4 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. z 1949 r. Nr 11, poz. 72) oraz art. 12 ust. 2 dekretu z dnia 5 sierpnia 1949 r. o państwowym arbitrażu gospodarczym (Dz. U. z 1961 r. Nr 37, poz. 195) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do zatrudnionych w okręgowych komisjach arbitrażowych pracowników administracyjnych, którzy nie orzekają w sprawach rozpatrywanych przez te komisje.

2. Zasady wynagrodzenia kierowców samochodowych, dozorców i strażników unormowane są odrębnymi przepisami.

§ 2. 1. Dla pracowników objętych rozporządzeniem ustala się tabelę stanowisk, kwalifikacji, uposażenia zasadniczego oraz dodatków specjalnych, zwaną dalej „tabelą", stanowiącą załącznik do rozporządzenia.

2. Tabela dotyczy:
w części A — pracowników administracyjnych,
w części B — pracowników obsługi.

3. Przewidziany w tabeli dodatek specjalny, jako dodatek uzasadniony specjalnymi kwalifikacjami i warunkami pracy, nie podlega podatkowi od wynagrodzeń.

§ 3. 1. Minister Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac może wprowadzić nowe stanowiska do tabeli.

2. Prezes Głównej Komisji Arbitrażowej ustali zasady przyznawania przewidzianego w tabeli dodatku specjalnego oraz określi zakres egzaminu sekretarskiego, skład i sposób powoływania komisji egzaminacyjnej, jak również zasady i tryb jej działania.

3. Od złożenia egzaminu sekretarskiego zwalnia się pracowników, którzy w dniu wejścia w życie rozporządzenia zajmują stanowiska, dla których przewidziany jest taki egzamin.

§ 4. Zakwalifikowania pracowników na stanowiska przewidziane w tabeli dokonuje kierownik jednostki upoważnionej do ich przyjmowania.

§ 5. 1. Na stanowiska przewidziane w tabeli mogą być przyjmowani wyłącznie pracownicy posiadający kwalifikacje wymagane na tych stanowiskach.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do awan-

sowania na wyższe stanowiska bądź przenoszenia pracowników na inne stanowiska przewidziane w tabeli.

3. Przy przyjęciu do pracy przyznaje się pracownikowi najniższe uposażenie zasadnicze przewidziane w tabeli dla danego stanowiska. W razie gdy pracownik posiada odpowiednie doświadczenie zawodowe bądź gdy wymaga tego interes służby, kierownik jednostki uprawniony do zakwalifikowania pracownika (§ 4) może przyznać uposażenie zasadnicze wyższe.

4. W uzasadnionych wypadkach ze względu na doświadczenie zawodowe pracownika bądź gdy tego wymaga interes służby Prezes Głównej Komisji Arbitrażowej może wyrazić zgodę na przyjęcie do pracy, awansowanie lub przeniesienie na stanowisko przewidziane w tabeli pracownika, który nie odpowiada kwalifikacjom przewidzianym w tabeli.

5. Przepis ust. 4 nie ma zastosowania do pracowników przyjmowanych na stanowiska, których zajmowanie uzależnione jest od złożenia egzaminu sekretarskiego.

6. Pracownikowi posiadającemu wysokie kwalifikacje oraz praktykę w zakresie czynności ściśle związanych ż jego stanowiskiem lub gdy wymagają tego ważne względy służbowe może Prezes Głównej Komisji Arbitrażowej przyznać uposażenie zasadnicze wyższe o 10% od maksymalnego uposażenia zasadniczego, przewidzianego w tabeli dla zajmowanego przez pracownika stanowiska.

7. Liczba pracowników, którym podwyższono uposażenie w trybie ust. 6 nie może przekroczyć 15% ogółu pracowników administracyjnych w okręgowej komisji arbitrażowej.

§ 6. 1. Pracownik może otrzymać wyższe uposażenie zasadnicze tylko w drodze awansu.

2. Pracownik może być awansowany w obrębie danego stanowiska nie częściej niż co dwa lata. Jako terminy awansowe ustala się dzień 1 stycznia i 22 lipca ze zmianą wynagrodzenia od dnia 1 sierpnia.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie dotyczą wypadków powołania pracownika na wyższe stanowisko lub ustalenia wynagrodzenia po okresie próbnym; nie dotyczą również wypadków, gdy pracownik podwyższy swoje kwalifikacje, uzyskując wykształcenie średnie lub wyższe, albo złoży pomyślnie egzamin sekretarski.

4. Wysokość podwyżki uposażenia zasadniczego przyznanej w związku z awansem nie może przekroczyć 300 zł miesięcznie.

5. Przepis ust. 4 ma również zastosowanie przy podwyżce wynagrodzenia przyznanej w związku z wprowadzeniem w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 7. 1. Pracownicy zatrudnieni na stanowiskach przewidzianych w tabeli w dniu wejścia w życie rozporządzenia zachowują te stanowiska.

2. Pracownicy zatrudnieni w dniu wejścia w życie rozporządzenia nie mogą otrzymać uposażenia niższego od dotychczas pobieranego.

§ 8. 1. Tworzy się fundusz nagród dla pracowników objętych rozporządzeniem w wysokości 4% planowanego dla nich osobowego funduszu płac.

2. Zasady gospodarowania funduszem nagród, o którym mowa w ust. 1, ustala Prezes Głównej Komisji Arbitrażowej.

§ 9. 1. Dodatkowe wynagrodzenie maszynistek zatrudnionych w hali maszyn określają odrębne przepisy.

2. Oprócz uposażenia ustalonego w tabeli stanowisk pracownicy w niej wymienieni mogą otrzymywać umundurowanie oraz odzież ochronną, przysługujące według norm, określonych w odrębnych przepisach.

§ 10. Pracownicy zatrudnieni w niepełnym wymiarze czasu pracy zostają zakwalifikowani na właściwe stanowiska na ogólnych zasadach, z tym że ich wynagrodzenie za każdą efektywną godzinę pracy ustala się w wysokości proporcjonalnej do uposażenia określonego za pracę w pełnym wymiarze.

§ 11. Właściwy minister za zgodą Ministra Finansów może zastosować zasady rozporządzenia do pracowników administracyjnych zatrudnionych w podległej mu resortowej komisji arbitrażowej.

§ 12. 1. Dla pracowników objętych regulacją płac aktualnie pobierany przejściowy dodatek mieszkaniowy, wprowadzony uchwałą nr 187 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 43, poz. 239), ulega z dniem 1 października 1966 r. trwałemu zmniejszeniu o kwotę równą 50% podwyżki wynagrodzenia netto, uzyskanej w wyniku regulacji, nie wyższą jednak od dodatku mieszkaniowego.

2. Przez podwyżkę wynagrodzenia należy rozumieć wzrost netto stałych elementów wynagrodzenia (uposażenia zasadniczego oraz dopłat do tego uposażenia).

3. W razie gdy kwota podwyżki (ust. 2) jest niższa niż 200% pełnego dodatku mieszkaniowego, pozostałą część dodatku, po potrąceniu kwoty określonej w ust. 1, wypłaca się do dnia 31 grudnia 1966 r.

4. Począwszy od 1 stycznia 1967 r. ustalanie wysokości pozostałej części dodatku następuje w okresach półrocznych.

5. Za podstawę do określenia wysokości pozostałej części dodatku za każde półrocze, począwszy od I półrocza 1967 r., przyjmuje się porównanie średniomiesięcznego zarobku netto z poprzedniego półrocza ze średniomiesięcznym zarobkiem netto z okresu bazowego, tj. od dnia 1 września 1964 r. do dnia 31 sierpnia 1965 r., powiększonym o kwotę podwyżki wynagrodzenia netto w dniu 1 września 1966 r. (ust. 2).

6. Wzrost zarobku w stosunku do powiększonego zgodnie z ust. 5 zarobku bazowego powoduje obniżenie w następnym półroczu dodatku, o którym mowa w ust. 3, w wysokości 50% uzyskanego wzrostu zarobku netto.

7. W razie uzyskania w przekroju rocznym począwszy od 1967 r. średniomiesięcznego wzrostu zarobku w wysokości co najmniej 200% kwoty dodatku, o którym mowa w ust. 3, następuje trwała utrata dodatku, niezależnie od wysokości zarobku uzyskiwanego w późniejszych okresach. W tym celu, niezależnie od obliczeń półrocznych, dokonuje się obliczeń zarobku osiągniętego w każdym roku kalendarzowym.

8. W zakresie uregulowanym niniejszym rozporządzeniem nie mają zastosowania przepisy uchwały nr 187 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 43, poz. 239).

§ 13. Przepisy § 12 nie mają zastosowania do pracowników objętych uchwałą nr 228 Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1966 r. w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniżej zarabiających pracowników przedsiębiorstw, instytucji i urzędów (Monitor Polski Nr 40, poz. 202).

§ 14. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia pracownikom objętym rozporządzeniem nie przysługuje dodatek określony w uchwale nr 301 Rady Ministrów z dnia 14 września 1963 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku kwartalnego dla pracujących.

§ 15. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 sierpnia 1961 r. w sprawie ustalenia stanowisk służbowych, kwalifikacji i uposażenia pracowników administracyjnych w państwowych komisjach arbitrażowych (Dz. U. Nr 40, poz. 205).

§ 16. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Finansów i Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Płac.

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1966 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. *P. Jaroszewicz*

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 sierpnia 1966 r. (poz. 216).

TABELA STANOWISK, KWALIFIKACJI, UPOSAŻEŃ ZASADNICZYCH ORAZ DODATKÓW SPECJALNYCH

Część A — Pracownicy administracyjni

Lp.	Stanowisko służbowe	Wymagane kwalifikacje w zakresie wykształcenia	liczby lat praktyki zawodowej ogółem	liczby lat praktyki zawodowej w arbitrażu	Uposażenie zasadnicze miesięczne w zł	dodatek specjalny stawka w zł 1	2	3
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	Kierownik sekretariatu prezydialnego	a) wyższe	4	—	2300—3200	300	400	500
		b) średnie	8	3	1900—2900			
2	Kierownik sekretariatu	średnie i egzamin sekretarski	5	2	1500—2700	260	350	440
3	Starszy sekretarz	średnie i egzamin sekretarski	2	1	1200—2200	220	300	380
4	Starszy księgowy	średnie	3	—	1200—1900	150	220	300
5	Sekretarz	średnie i egzamin sekretarski	1	—	1000—2000	200	260	330
6	Referent, intendent	a) średnie	1	—	1000—1600	150	220	300
		b) podstawowe	2	—				
7	Księgowy	a) średnie	1	—	1100—1700	150	220	300
		b) podstawowe	3	—				
8	Starsza maszynistka poza halą maszyn	podstawowe i umiejętność pisania na maszynie z szybkością co najmniej 220 uderzeń na minutę	—	—	1050—1550	—	—	—
9	Maszynistka poza halą maszyn	podstawowe i umiejętność pisania na maszynie z szybkością co najmniej 180 uderzeń na minutę	—	—	1050—1350	—	—	—
10	Starsza maszynistka w hali maszyn	podstawowe i umiejętność pisania na maszynie z szybkością co najmniej 220 uderzeń na minutę	—	—	1050—1350	—	—	—
11	Kierownik hali maszyn	a) średnie	1	—	1000—1700	—	—	—
		b) podstawowe	3	—				
12	Maszynistka-referent	a) średnie	1	—	950—1400	150	220	300
		b) podstawowe	2	1				
13	Starsza telefonistka	podstawowe	2	—	950—1400	—	—	—
14	Starszy rejestrator, archiwista	podstawowe	1	—	950—1350	—	—	—
15	Telefonistka	podstawowe	—	—	950—1200	—	—	—
16	Maszynistka w hali maszyn	podstawowe i umiejętność pisania na maszynie z szybkością co najmniej 180 uderzeń na minutę	—	—	950—1150	—	—	—
17	Praktykant	a) średnie	—	—	950—1250	—	—	—
		b) podstawowe	—	—	850			
	Część B — Pracownicy obsługi							
1	Starszy woźny prezydialny	—	2	—	950—1200	120	180	240
2	Starszy woźny	—	1	—	950—1050	—	—	—
3	Woźny	—	—	—	850— 950	—	—	—
4	Sprzątaczka, goniec	—	—	—	850	—	—	—

18

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 23 sierpnia 1966 r.

o zastosowaniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych do pracowników Głównego Urzędu Statystycznego zatrudnionych w terenowych organach statystyki państwowej.

(Dziennik Ustaw z dnia 9 września 1966 r. Nr 36, poz. 217)

Na podstawie § 1 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1966 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych (Dz. U. Nr 30, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1966 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych (Dz. U. Nr 30, poz. 180) stosuje się odpowiednio do pracowników Głównego Urzędu Statystycznego zatrudnionych w terenowych organach statystyki państwowej.

§ 2. 1. Ustala się tabelę stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników terenowych organów statystyki państwowej, zwaną dalej „tabelą", stanowiącą załącznik do rozporządzenia.

2. Tabela dotyczy:

1) w części A — pracowników wojewódzkich urzędów statystycznych i miejskich urzędów statystycznych miast wyłączonych z województw,

2) w części B — pracowników miejskich urzędów i inspektoratów statystycznych miast powyżej 100 tysięcy mieszkańców,

3) w części C — pracowników powiatowych, miejskich (miast stanowiących powiaty) inspektoratów statystycznych oraz dzielnicowych inspektoratów statystycznych miast wyłączonych z województw,

4) w części D — pracowników dzielnicowych inspektoratów statystycznych w miastach stanowiących powiaty,

5) w części E — pracowników obsługi.

§ 3. 1. Utrzymuje się w dotychczasowej wysokości kwotowej odrębny fundusz nagród, przyznany dla pracowników terenowych organów statystyki państwowej.

2. Tryb i zasady rozdziału nagród, o których mowa w ust. 1, ustala Prezes Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 4. 1. Pracownik może awansować w obrębie danego stanowiska co dwa lata w jednym z ustalonych terminów awansów (w dniu 1 stycznia lub w dniu 22 lipca z ważnością od dnia 1 sierpnia).

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy wypadków powołania pracownika na wyższe stanowisko lub przyznania uposażenia po okresie próbnym.

3. Pracownikowi, który podwyższy kwalifikacje, uzyskując wykształcenie średnie lub wyższe, przysługuje prawo do awansu niezależnie od obowiązujących terminów awansowych.

4. Pracownikowi przyjętemu na okres próbny może być po upływie tego okresu przyznane wyższe uposażenie, z tym że dalsze awansowanie w obrębie danego stanowiska może następować tylko na zasadach określonych w ust. 1.

5. Podwyżka uposażenia z tytułu awansu nie może być wyższa niż 300 zł.

6. Przepis ust. 5 stosuje się również przy zaszeregowaniu pracowników zatrudnionych w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 5. Tracą moc:

1) rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 marca 1961 r. o zastosowaniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 maja 1958 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych do pracowników Głównego Urzędu Statystycznego, zatrudnionych w wojewódzkich inspektoratach badań budżetów rodzinnych (Dz. U. Nr 16, poz. 85),

2) rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 kwietnia 1962 r. o zastosowaniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 maja 1958 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych do pracowników Głównego Urzędu Statystycznego zatrudnionych w terenowych organach statystyki państwowej (Dz. U. z 1962 r. Nr 25, poz. 113 i z 1965 r. Nr 39, poz. 248).

§ 6. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 sierpnia 1966 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. *P. Jaroszewicz*

Załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1966 r. (poz. 217).

TABELA STANOWISK, KWALIFIKACJI I UPOSAŻENIA PRACOWNIKÓW TERENOWYCH ORGANÓW STATYSTYKI PAŃSTWOWEJ

A. Tabela stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników wojewódzkich urzędów statystycznych i miejskich urzędów statystycznych miast wyłączonych z województw.

Lp.	Stanowisko	Wymagane kwalifikacje w zakresie		Uposażenie miesięczne w stawkach od—do zł
		wykształcenia	liczby lat pracy zawodowej	
1	2	3	4	5
1	Dyrektor	wyższe	5	4000—5000
2	Zastępca dyrektora	wyższe	4	3000—4500
		średnie	8	
	Radca prawny	wyższe prawnicze	5	
3	Kierownik inspektoratu badania budżetów rodzinnych (w inspektoratach zatrudniających ponad 25 pracowników)	wyższe	4	3000—4500
		średnie	8	
4	Kierownik oddziału, główny księgowy, kierownik inspektoratu badania budżetów rodzinnych (w inspektoratach zatrudniających do 25 pracowników)	wyższe	4	2600—3900
		średnie	8	2300—3500
5	Kierownik samodzielnego referatu	wyższe	4	2200—3500
		średnie	8	2000—3200
6	Kierownik referatu, starszy inspektor, starszy statystyk, starszy instruktor	wyższe	3	2000—3400
		średnie	6	1600—3000
7	Inspektor, statystyk, instruktor	wyższe	1	1500—2600
		średnie	3	1400—2400
8	Starszy referent, starszy księgowy	średnie	3	1000—2000
9	Referent, księgowy, kierownik kancelarii głównej	średnie	2	1000—1700
10	Młodszy referent, młodszy księgowy	średnie	1	950—1400
		podstawowe	2	
11	Starsza maszynistka poza halą maszyn	umiejętność pisania na maszynie z szybkością 220 uderzeń na minutę stwierdzona egzaminem	—	1050—1550
12	Maszynistka poza halą maszyn	umiejętność pisania na maszynie z szybkością 180 uderzeń na minutę stwierdzona egzaminem	—	1050—1350
13	Praktykant	wyższe	—	1400—1500
		średnie	—	950—1250

B. Tabela stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników miejskich urzędów i inspektoratów statystycznych miast powyżej 100 tysięcy mieszkańców.

Lp.	Stanowisko	Wymagane kwalifikacje w zakresie		Uposażenie miesięczne w stawkach od—do zł
		wykształcenia	liczby lat pracy zawodowej	
1	2	3	4	5
1	Kierownik	wyższe	4	2600—4200
		średnie	8	
2	Zastępca kierownika	wyższe	3	2200—3900
		średnie	8	
3	Kierownik Oddziału	wyższe	3	2000—3500
		średnie	8	1800—3200
4	Kierownik referatu, starszy inspektor	wyższe	3	1800—3000
		średnie	6	1500—2800
5	Inspektor, statystyk	wyższe	1	1500—2600
		średnie	4	1250—2400
6	Starszy referent, starszy księgowy	średnie	3	1000—2000
7	Referent, księgowy, kierownik kancelarii głównej	średnie	2	1000—1700
8	Młodszy referent, młodszy księgowy	średnie	1	950—1400
		podstawowe	2	

1	2	3	4	5
9	Starsza maszynistka poza halą maszyn	umiejętność pisania na maszynie z szybkością 220 uderzeń na minutę stwierdzona egzaminem	—	1050—1550
10	Maszynistka poza halą maszyn	umiejętność pisania na maszynie z szybkością 180 uderzeń na minutę stwierdzona egzaminem	—	1050—1350
11	Praktykant	wyższe	—	1400—1500
		średnie	—	950—1250

C. Tabela stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników powiatowych (miejskich miast stanowiących powiaty) inspektoratów statystycznych oraz dzielnicowych inspektoratów statystycznych miast wyłączonych z województw.

Lp.	Stanowisko	Wymagane kwalifikacje w zakresie		Uposażenie miesięczne w stawkach od—do zł
		wykształcenia	liczby lat pracy zawodowej	
1	2	3	4	5
1	Kierownik	wyższe	3	2200—3900
		średnie	6	
2	Zastępca kierownika	wyższe	2	2000—3400
		średnie	6	
3	Kierownik referatu, starszy statystyk, starszy inspektor	wyższe	2	1500—3000
		średnie	5	1300—2800
4	Inspektor, statystyk	wyższe	1	1500—2500
		średnie	3	1200—2300
5	Młodszy referent	średnie	1	950—1400
		podstawowe	2	
6	Praktykant	wyższe	—	1400—1500
		średnie	—	950—1250

D. Tabela stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników dzielnicowych inspektoratów statystycznych w miastach stanowiących powiaty.

Lp.	Stanowisko	Wymagane kwalifikacje w zakresie		Uposażenie miesięczne w stawkach od—do zł
		wykształcenia	liczby lat pracy zawodowej	
1	2	3	4	5
1	Kierownik	wyższe	2	1700—3000
		średnie	5	
2	Kierownik referatu	wyższe	2	1500—2800
		średnie	3	1200—2300
3	Inspektor, statystyk	wyższe	1	1500—2500
		średnie	2	1100—2000
4	Młodszy referent	średnie	1	950—1400
		podstawowe	2	
5	Praktykant	wyższe	—	1400—1500
		średnie	—	950—1250

E. Tabela stanowisk i uposażenia pracowników obsługi.

Lp.	Stanowisko	Uposażenie miesięczne w stawkach od—do zł
1	2	3
1	Rzemieślnik gospodarczy wykwalifikowany	1000—1700
2	Robotnik gospodarczy	900—1200
3	Starszy woźny	950—1050
4	Woźny, dźwigowy, szatniarz, starszy strażnik	850— 950
5	Strażnik	850
6	Sprzątaczka, goniec	850

19

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 23 sierpnia 1966 r.

o zastosowaniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych do pracowników terenowych urzędów kontroli prasy, publikacji i widowisk.

(Dziennik Ustaw z dnia 9 września 1966 r. Nr 36, poz. 218)

Na podstawie § 1 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1966 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych (Dz. U. Nr 30, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1966 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych (Dz. U. Nr 30, poz. 180) stosuje się odpowiednio do pracowników wojewódzkich i miejskich urzędów kontroli prasy, publikacji i widowisk.

2. Ustala się tabelę stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników wojewódzkich i miejskich urzędów kontroli prasy, publikacji i widowisk, stanowiącą załącznik do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Oprócz uposażenia ustalonego w tabeli, o której mowa w § 1 ust. 2, pracownicy wojewódzkich i miejskich urzędów kontroli prasy, publikacji i widowisk mogą otrzymywać:

1) dodatki za znajomość języków obcych, na zasadach obowiązujących pracowników Głównego Urzędu Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk,

2) dodatki za prace w godzinach nocnych, określone odrębnymi przepisami.

§ 3. 1. Utrzymuje się w dotychczasowej wysokości kwotowej fundusz nagród, przeznaczony na nagrody dla pracowników za długoletnią pracę w urzędach kontroli prasy, publikacji i widowisk, utworzony na podstawie decyzji, podjętej przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.

2. Tryb i zasady rozdziału nagród, o których mowa w ust. 1, ustali Prezes Głównego Urzędu Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Książki, Prasy i Radia.

§ 4. 1. Pracownik może awansować w obrębie danego stanowiska co dwa lata w jednym z ustalonych terminów awansów (w dniu 1 stycznia lub w dniu 22 lipca z ważnością od dnia 1 sierpnia).

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy wypadków powołania pracownika na wyższe stanowisko lub przyznania uposażenia po okresie próbnym.

3. Pracownikowi, który podwyższy kwalifikacje, uzyskując wykształcenie średnie lub wyższe, przysługuje prawo do awansu niezależnie od obowiązujących terminów awansowych.

4. Pracownikowi przyjętemu na okres próbny może być po upływie tego okresu przyznane wyższe uposażenie, z tym że dalsze awansowanie w obrębie danego stanowiska może następować tylko na zasadach określonych w ust. 1.

5. Podwyżka uposażenia z tytułu awansu nie może być wyższa niż 300 zł.

6. Przepis ust. 5 stosuje się również przy zaszeregowaniu pracowników zatrudnionych w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 5. Traci moc rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 5 grudnia 1958 r. w sprawie zastosowania przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 maja 1958 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych do pracowników terenowych urzędów kontroli prasy, publikacji i widowisk (Dz. U. Nr 73, poz. 363).

§ 6. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Głównego Urzędu Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 sierpnia 1966 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. *P. Jaroszewicz*

Załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1966 r. (poz. 218).

TABELA STANOWISK, KWALIFIKACJI I UPOSAŻENIA PRACOWNIKÓW WOJEWÓDZKICH I MIEJSKICH URZĘDÓW KONTROLI PRASY, PUBLIKACJI I WIDOWISK

Lp.	Stanowisko	Wymagane kwalifikacje w zakresie		Uposażenie miesięczne w stawkach od—do zł
		wykształcenia	stażu pracy	
1	2	3	4	5
	Wojewódzki urząd kontroli prasy, publikacji i widowisk			
1	Naczelnik	wyższe	5	4000—5000
		średnie	10	
2	Zastępca naczelnika	wyższe	4	3000—4500
3	Kierownik referatu	wyższe	4	2600—3900
4	Starszy cenzor	wyższe	3	2000—3400

1	2	3	4	5
5	Cenzor	wyższe	1	1500—2600
6	Kierownik referatu ogólnego	średnie	3	1400—2400
	Miejski urząd kontroli prasy, publikacji i widowisk			
1	Kierownik	wyższe	2	2000—3400
		średnie	6	
2	Cenzor	wyższe	1	1500—3000
		średnie	5	1300—2800
3	Młodszy cenzor	średnie	1	1200—2000
	Stanowiska wspólne dla wojewódzkich i miejskich urzędów kontroli prasy, publikacji i widowisk			
1	Starszy referent	średnie	3	1000—2000
2	Referent	średnie	2	1000—1700
3	Praktykant	wyższe	—	1400—1500
		średnie	—	950—1250
	Pracownicy obsługi			
1	Rzemieślnik wykwalifikowany	—	—	1000—1700
2	Robotnik gospodarczy	—	—	900—1200
3	Starszy woźny	—	—	950—1050
4	Woźny	—	—	850— 950
5	Sprzątaczka	—	—	850

20

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 23 sierpnia 1966 r.

o zastosowaniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych do pracowników delegatur wojewódzkich Inspekcji Zbożowej i rejonowych inspektoratów Inspekcji Mięsnej.

(Dziennik Ustaw z dnia 9 września 1966 r. Nr 36, poz. 219)

Na podstawie § 1 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1966 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych (Dz. U. Nr 30, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1966 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych (Dz. U. Nr 30, poz. 180) stosuje się odpowiednio do pracowników delegatur wojewódzkich Inspekcji Zbożowej i rejonowych inspektoratów Inspekcji Mięsnej.

§ 2. Ustala się tabelę stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników delegatur wojewódzkich Inspekcji Zbożowej i rejonowych inspektoratów Inspekcji Mięsnej, stanowiącą załącznik do rozporządzenia.

§ 3. 1. Utrzymuje się w dotychczasowej wysokości kwotowej odrębne fundusze nagród, przeznaczone na nagrody:

1) dla pracowników delegatur wojewódzkich Inspekcji Zbożowej za zwalczanie spekulacji i nadużyć oraz ujawnianie strat w gospodarce zbożami i ich przetworami, paszami i nasionami przemysłowymi roślin oleistych,

2) dla pracowników rejonowych inspektoratów Inspekcji Mięsnej za zwalczanie nadużyć w gospodarce mięsnej, utworzone na podstawie decyzji podjętych przed wejściem w życie rozporządzenia.

2. Nagrody, o których mowa w ust. 1, wypłaca się według zasad określonych w regulaminach. Regulaminy te ustala Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Przemysłu Spożywczego i Cukrowniczego.

§ 4. 1. Pracownik może awansować w obrębie danego stanowiska co dwa lata w jednym z ustalonych terminów awansów (w dniu 1 stycznia lub w dniu 22 lipca z ważnością od dnia 1 sierpnia).

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy wypadków powołania pracownika na wyższe stanowisko lub przyznania uposażenia po okresie próbnym.

3. Pracownikowi, który podwyższy kwalifikacje, uzyskując wykształcenie średnie lub wyższe, przysługuje prawo do awansu niezależnie od obowiązujących terminów awansowych.

4. Pracownikowi przyjętemu na okres próbny może być po upływie tego okresu przyznane wyższe uposażenie, z tym że dalsze awansowanie w obrębie danego stanowiska może następować tylko na zasadach określonych w ust. 1.

5. Podwyżka uposażenia z tytułu awansu nie może być wyższa niż 300 zł.

6. Przepis ust. 5 stosuje się również przy zaszeregowaniu pracowników zatrudnionych w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 5. Tracą moc przepisy dotychczasowe w zakresie uregulowanym rozporządzeniem.

§ 6. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą od dnia 1 sierpnia 1966 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. *P. Jaroszewicz*

Załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1966 r. (poz. 219).

TABELA STANOWISK, KWALIFIKACJI I UPOSAŻENIA PRACOWNIKÓW DELEGATUR WOJEWÓDZKICH INSPEKCJI ZBOŻOWEJ I REJONOWYCH INSPEKTORATÓW INSPEKCJI MIĘSNEJ

Lp.	Stanowisko	Wymagane kwalifikacje w zakresie		Uposażenie miesięczne w stawkach od—do zł
		wykształcenia	liczby lat pracy zawodowej	
1	2	3	4	5
1	Wojewódzki inspektor Inspekcji Zbożowej, rejonowy inspektor Inspekcji Mięsnej	wyższe	5	4000—5000
		średnie	10	
2	Kierownik oddziału, główny księgowy, kierownik laboratorium	wyższe	4	2600—3900
		średnie	8	2300—3500
3	Starszy inspektor, starszy referent do spraw ..., kierownik pracowni w laboratorium, starszy asystent w laboratorium	wyższe	3	2000—3400
		średnie	6	1600—3000
4	Inspektor, referent do spraw ..., asystent w laboratorium	wyższe	1	1500—2600
		średnie	3	1400—2400
5	Referent prawny	wyższe prawnicze	1	1500—2600
6	Starszy referent, starszy księgowy, starszy kasjer, laborant	średnie	3	1000—2000
7	Referent, księgowy, kasjer	średnie	2	1000—1700
8	Młodszy referent, młodszy księgowy	średnie	1	950—1400
		podstawowe	2	
9	Starsza maszynistka poza halą maszyn	umiejętność pisania na maszynie z szybkością 220 uderzeń na minutę stwierdzona egzaminem	—	1050—1550
10	Maszynistka poza halą maszyn	umiejętność pisania na maszynie z szybkością 180 uderzeń na minutę stwierdzona egzaminem	—	1050—1350
11	Praktykant	wyższe	—	1400—1500
		średnie	—	950—1250

Pracownicy obsługi

Lp.	Stanowisko	Uposażenie miesięczne w stawkach od—do zł
1	2	3
1	Robotnik gospodarczy	900—1200
2	Starszy woźny	950—1050
3	Woźny	850—950
4	Sprzątaczka, goniec	850

21

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 23 sierpnia 1966 r.

o zastosowaniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych do pracowników wojewódzkich inspektoratów i inspektoratów w miastach wyłączonych z województw Państwowej Inspekcji Handlowej.

(Dziennik Ustaw z dnia 9 września 1966 r. Nr 36, poz. 220)

Na podstawie § 1 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1966 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych (Dz. U. Nr 30, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1966 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych (Dz. U. Nr 30, poz. 180) stosuje się odpowiednio do pracowników wojewódzkich inspektoratów i inspektoratów w miastach wyłączonych z województw Państwowej Inspekcji Handlowej.

§ 2. Ustala się tabelę stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników wojewódzkich inspektoratów i inspektoratów w miastach wyłączonych z województw Państwowej Inspekcji Handlowej, stanowiącą załącznik do rozporządzenia.

§ 3. Zakwalifikowania pracowników zatrudnionych w dniu wejścia w życie rozporządzenia oraz przyjmowanych do pracy na stanowiska przewidziane w tabeli, o której mowa w § 2, dokonuje:

1) Minister Handlu Wewnętrznego w stosunku do wojewódzkich inspektorów i inspektorów w miastach wyłączonych z województw,

2) Główny Inspektor w stosunku do zastępców wojewódzkich inspektorów, zastępców inspektorów w miastach wyłączonych z województw, naczelników wydziałów i kierowników laboratoriów,

3) wojewódzki inspektor i inspektor w mieście wyłączonym z województwa w stosunku do pozostałych pracowników.

§ 4. 1. Utrzymuje się w dotychczasowej wysokości kwotowej fundusz nagród, przeznaczony na nagrody dla pracowników za zwalczanie spekulacji i nadużyć, utworzony na podstawie decyzji, podjętej przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.

2. Nagrody, o których mowa w ust. 1, wypłaca się według zasad, które określa Minister Handlu Wewnętrznego w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Handlu i Spółdzielczości.

§ 5. 1. Pracownik może awansować w obrębie danego stanowiska co dwa lata w jednym z ustalonych terminów awansów (w dniu 1 stycznia lub w dniu 22 lipca z ważnością od dnia 1 sierpnia).

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy wypadków powołania pracownika na wyższe stanowisko lub przyznania uposażenia po okresie próbnym.

3. Pracownikowi, który podwyższy kwalifikacje, uzyskując wykształcenie średnie lub wyższe, przysługuje prawo do awansu niezależnie od obowiązujących terminów awansowych.

4. Pracownikowi przyjętemu na okres próbny może być po upływie tego okresu przyznane wyższe uposażenie, z tym że dalsze awansowanie w obrębie danego stanowiska może następować tylko na zasadach określonych w ust. 1.

5. Podwyżka uposażenia z tytułu awansu nie może być wyższa niż 300 zł.

6. Przepis ust. 5 stosuje się również przy zaszeregowaniu pracowników zatrudnionych w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 6. Traci moc rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 czerwca 1959 r. w sprawie zastosowania przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 maja 1958 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych do pracowników terenowych inspektoratów Państwowej Inspekcji Handlowej (Dz. U. Nr 34, poz. 204).

§ 7. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Handlu Wewnętrznego.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 sierpnia 1966 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. *P. Jaroszewicz*

Załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1966 r. (poz. 220).

TABELA STANOWISK, KWALIFIKACJI I UPOSAŻENIA PRACOWNIKÓW WOJEWÓDZKICH INSPEKTORATÓW I INSPEKTORATÓW W MIASTACH WYŁĄCZONYCH Z WOJEWÓDZTW PAŃSTWOWEJ INSPEKCJI HANDLOWEJ

Lp.	Stanowisko	Wymagane kwalifikacje w zakresie		Uposażenie miesięczne w stawkach od—do zł
		wykształcenia	liczby lat pracy zawodowej	
1	2	3	4	5
1	Wojewódzki inspektor, inspektor w mieście wyłączonym z województwa	wyższe	5	4000—5000
		średnie	10	
2	Zastępca wojewódzkiego inspektora, zastępca inspektora w mieście wyłączonym z województwa	wyższe	4	3000—4500
		średnie	8	
3	Naczelnik wydziału, kierownik laboratorium	wyższe	4	2600—3900
		średnie	8	2300—3500
4	Starszy inspektor, starszy referent do spraw ..., starszy asystent laboratorium	wyższe	3	2000—3400
		średnie	6	1600—3000
5	Inspektor, asystent laboratorium, referent do spraw ...	wyższe	1	1500—2600
		średnie	3	1400—2400
6	Starszy księgowy, starszy laborant, starszy referent	średnie	3	1000—2000
7	Księgowy, kierownik kancelarii, kierownik hali maszyn, laborant, referent	średnie	2	1000—1700
8	Młodszy referent	średnie	1	950—1400
		podstawowe	2	
9	Starsza maszynistka poza halą maszyn	umiejętność pisania na maszynie z szybkością 220 uderzeń na minutę stwierdzona egzaminem	—	1050—1550
10	Starsza maszynistka w hali maszyn	umiejętność pisania na maszynie z szybkością 220 uderzeń na minutę stwierdzona egzaminem	—	1050—1350
11	Maszynistka poza halą maszyn	umiejętność pisania na maszynie z szybkością 180 uderzeń na minutę stwierdzona egzaminem		
12	Maszynistka w hali maszyn	umiejętność pisania na maszynie z szybkością 180 uderzeń na minutę stwierdzona egzaminem	—	950—1150
13	Praktykant	wyższe	—	1400—1500
		średnie	—	950—1250

Pracownicy obsługi

Lp.	Stanowisko	Uposażenie miesięczne w stawkach od—do zł
1	2	3
1	Konserwator maszyn biurowych	1500—2400
2	Rzemieślnik gospodarczy wykwalifikowany	1000—1700
3	Robotnik gospodarczy	900—1200
4	Starszy woźny	950—1050
5	Woźny, starszy dozorca, starszy strażnik	850— 950
6	Strażnik, dozorca	850
7	Sprzątaczka, goniec	850

22

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 23 sierpnia 1966 r.

o zastosowaniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych do pracowników inspektoratów żeglugi śródlądowej.

(Dziennik Ustaw z dnia 9 września 1966 r. Nr 36, poz. 221)

Na podstawie § 1 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1966 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych (Dz. U. Nr 30, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1966 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych (Dz. U. Nr 30, poz. 180) stosuje się odpowiednio do pracowników inspektoratów żeglugi śródlądowej.

§ 2. Ustala się tabelę stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników inspektoratów żeglugi śródlądowej, zwaną dalej „tabelą", stanowiącą załącznik do rozporządzenia.

§ 3. 1. Zakwalifikowania pracownika na stanowisko przewidziane w tabeli dokonuje kierownik inspektoratu.

2. Zastosowanie § 5 ust. 2 i 3 oraz § 6 rozporządzenia, wymienionego w § 1, wymaga zgody jednostki nadrzędnej.

3. Zakwalifikowania kierownika i głównego księgowego inspektoratu żeglugi śródlądowej na stanowiska przewidziane w tabeli dokonuje Minister Żeglugi.

§ 4. 1. Inspektorom (starszym inspektorom) nadzoru nad żeglugą zatrudnionym powyżej 7 godzin w dni powszednie oraz za pracę w dni ustawowo wolne od pracy w okresie wzmożonego ruchu turystycznego i odbywających się imprez wodnych przysługuje wynagrodzenie za godziny nadliczbowe według zasad, określonych w ustawie z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. z 1933 r. Nr 94, poz. 734 z późniejszymi zmianami). Za podstawę do obliczenia wynagrodzenia za godziny nadliczbowe przyjmuje się 1/175 płacy zasadniczej. Za pracę w godzinach nadliczbowych rozumie się pracę przekraczającą 8 godzin na dobę i 46 godzin tygodniowo. Za pracę przekraczającą 7 godzin dziennie do 8 godzin oraz przekraczającą 42 godziny tygodniowo do 46 godzin — przysługuje wynagrodzenie według stawek osobistego zaszeregowania bez dopłat.

2. Za okres dozorowania jednostki pływającej stermotorzyście przysługuje dobowy dodatek w wysokości 20% uposażenia dziennego.

§ 5. 1. Pracownik może awansować w obrębie danego stanowiska co dwa lata w jednym z ustalonych terminów awansów (w dniu 1 stycznia lub w dniu 1 lipca).

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy wypadków powołania pracownika na wyższe stanowisko lub przyznania uposażenia po okresie próbnym.

3. Pracownikowi, który podwyższy kwalifikacje uzyskując wykształcenie średnie lub wyższe, przysługuje prawo do awansu niezależnie od obowiązujących terminów awansowych.

4. Pracownikowi przyjętemu na okres próbny może być po upływie tego okresu przyznane wyższe uposażenie, z tym że dalsze awansowanie w obrębie danego stanowiska może następować tylko na zasadach określonych w ust. 1.

5. Podwyżka uposażenia z tytułu awansu nie może być wyższa niż 300 zł.

6. Przepis ust. 5 stosuje się również przy zaszeregowaniu pracowników zatrudnionych w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 6. Traci moc rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 26 lipca 1961 r. w sprawie uposażenia pracowników inspektoratów żeglugi śródlądowej (Dz. U. Nr 35, poz. 178).

§ 7. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Żeglugi.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 sierpnia 1966 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. *P. Jaroszewicz*

Załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1966 r. (poz. 221).

TABELA STANOWISK, KWALIFIKACJI I UPOSAŻENIA PRACOWNIKÓW INSPEKTORATÓW ŻEGLUGI ŚRÓDLĄDOWEJ

Lp.	Stanowisko	Wymagane kwalifikacje w zakresie		Uposażenie miesięczne w stawkach od—do zł
		wykształcenia	liczby lat pracy zawodowej	
1	2	3	4	5
1	Kierownik inspektoratu	wyższe	4	3000—4500
		średnie	8	
		dyplom oficera żeglugi śródlądowej	3	
2	Główny księgowy Inspektoratu Żeglugi Śródlądowej w Warszawie	wyższe	4	2000—3500
		średnie	8	
3	Starszy inspektor dozoru technicznego lub nadzoru budowlanego	wyższe techniczne	4	2600—3900
4	Inspektor dozoru technicznego lub nadzoru budowlanego	wyższe techniczne	3	2000—3400
5	Starszy inspektor nadzoru nad żeglugą	średnie	6	1600—3000
		dyplom oficera żeglugi śródlądowej	2	
6	Inspektor nadzoru nad żeglugą	średnie	3	1400—2400
		dyplom oficera żeglugi śródlądowej	1	
7	Referent do spraw ...	średnie	4	1250—2300
8	Starszy referent, starszy księgowy	średnie	2	1000—2000
9	Referent, księgowy, kasjer	średnie	1	1000—1700
	Pracownicy obsługi			
1	Stermotorzysta	patent żeglarski stermotorzysty	1	1600—2300
2	Sprzątaczka	—	—	850

23

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 23 sierpnia 1966 r.

o zastosowaniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych do pracowników inspektoratów kontrolno-rewizyjnych przy prezydiach rad narodowych.

(Dziennik Ustaw z dnia 9 września 1966 r. Nr 36, poz. 222)

Na podstawie § 1 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1966 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych (Dz. U. Nr 30, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1966 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych (Dz. U. Nr 30, poz. 180) stosuje się odpowiednio do pracowników inspektoratów kontrolno-rewizyjnych przy prezydiach wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 2. Ustala się tabelę stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników inspektoratów kontrolno-rewizyjnych przy prezydiach wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw), stanowiącą załącznik do niniejszego rozporządzenia.

§ 3. 1. Zakwalifikowania pracownika przyjmowanego do pracy na stanowisko przewidziane w tabeli dokonuje wojewódzki inspektor kontroli finansowej.

2. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do pracowników, których powołuje Minister Finansów.

§ 4. 1. Zakwalifikowania pracowników zatrudnionych w dniu wejścia w życie rozporządzenia dokonuje wojewódzki inspektor kontroli finansowej.

2. Zakwalifikowania pracowników zatrudnionych na stanowiskach wojewódzkiego inspektora kontroli finansowej oraz zastępcy wojewódzkiego inspektora kontroli finansowej dokonuje Minister Finansów.

§ 5. 1. Ustala się fundusz nagród dla pracowników inspektoratów kontrolno-rewizyjnych w wysokości 4% planowanego osobowego funduszu płac.

2. Utrzymuje się w dotychczasowej wysokości kwotowej odrębny fundusz nagród dla pracowników inspektoratów kontrolno-rewizyjnych, przeznaczony na nagrody specjalne za osiągnięcia w zakresie walki

z przestępczością skarbową i gospodarczą oraz ujawnienia faktów naruszeń dyscypliny finansowej i innych nieprawidłowości — utworzony na podstawie decyzji podjętych przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.

3. Tryb i zasady przyznawania nagród ustala Minister Finansów w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Państwowych i Społecznych.

§ 6. 1. Pracownik może awansować w obrębie danego stanowiska co dwa lata w jednym z ustalonych terminów awansów (w dniu 1 stycznia lub w dniu 22 lipca z ważnością od dnia 1 sierpnia).

2. Przepis ust. 1. nie dotyczy wypadków powołania pracownika na wyższe stanowisko lub przyznania uposażenia po okresie próbnym.

3. Pracownikowi, który podwyższy kwalifikacje, uzyskując wykształcenie średnie lub wyższe, przysługuje prawo do awansu niezależnie od obowiązujących terminów awansowych.

4. Pracownikowi przyjętemu na okres próbny może być po upływie tego okresu przyznane wyższe uposażenie, z tym że dalsze awansowanie w obrębie danego stanowiska może następować tylko na zasadach określonych w ust. 1.

5. Podwyżka uposażenia z tytułu awansu nie może być wyższa niż 300 zł.

6. Przepis ust. 5 stosuje się również przy zaszeregowaniu pracowników zatrudnionych w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 7. Traci moc rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 czerwca 1959 r. w sprawie zastosowania przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 maja 1958 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych do pracowników inspektoratów kontrolno-rewizyjnych przy prezydiach rad narodowych (Dz. U. z 1959 r. Nr 34, poz. 205 i z 1964 r. Nr 34, poz. 217).

§ 8. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Finansów.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 sierpnia 1966 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. *P. Jaroszewicz*

Załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1966 r. (poz. 222).

TABELA STANOWISK, KWALIFIKACJI I UPOSAŻENIA PRACOWNIKÓW INSPEKTORATÓW KONTROLNO-REWIZYJNYCH PRZY PREZYDIACH WOJEWÓDZKICH RAD NARODOWYCH (RAD NARODOWYCH MIAST WYŁĄCZONYCH Z WOJEWÓDZTW)

Lp.	Stanowisko	Wymagane kwalifikacje w zakresie		Uposażenie miesięczne w stawkach od—do zł
		wykształcenia	liczby lat pracy zawodowej	
1	2	3	4	5
1	Wojewódzki inspektor kontroli finansowej	wyższe	5	4000—5000
		średnie	10	
2	Zastępca wojewódzkiego inspektora kontroli finansowej	wyższe	4	3000—4500
		średnie	8	
3	Rejonowy inspektor kontroli finansowej, kierownik sekcji branżowej	wyższe	4	2600—3900
		średnie	8	2300—3500
4	Starszy inspektor kontroli finansowej	wyższe	3	2200—3700
		średnie	6	1800—3400
5	Inspektor kontroli finansowej, główny księgowy	wyższe	2	1800—2900
		średnie	5	1700—2700
6	Starszy referent	średnie	3	1000—2000
7	Referent, księgowy, kierownik kancelarii	średnie	2	1000—1700
8	Starsza maszynistka	umiejętność pisania na maszynie przy co najmniej 220 uderzeniach na minutę stwierdzona egzaminem	—	1050—1550
9	Maszynistka	umiejętność pisania na maszynie przy co najmniej 180 uderzeniach na minutę stwierdzona egzaminem	—	950—1350

Pracownicy obsługi

Lp.	Stanowisko	Uposażenie miesięczne w stawkach od—do zł
1	2	3
1	Starszy woźny	950—1050
2	Woźny	850— 950
3	Goniec, sprzątaczka	850

24

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 23 sierpnia 1966 r.

o zastosowaniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych do pracowników oddziałów Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

(Dziennik Ustaw z dnia 9 września 1966 r. Nr 36, poz. 223)

Na podstawie § 1 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1966 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych (Dz. U. Nr 30, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1966 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych (Dz. U. Nr 30, poz. 180) stosuje się odpowiednio do pracowników oddziałów Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

§ 2. Ustala się tabelę stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników oddziałów Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, stanowiącą załącznik do niniejszego rozporządzenia.

§ 3. 1. Pracownik może awansować w obrębie danego stanowiska co dwa lata w jednym z ustalonych terminów awansów (w dniu 1 stycznia lub w dniu 22 lipca z ważnością od dnia 1 sierpnia).

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy wypadków powołania pracownika na wyższe stanowisko lub przyznania uposażenia po okresie próbnym.

3. Pracownikowi, który podwyższy kwalifikacje, uzyskując wykształcenie średnie lub wyższe, przysługuje prawo do awansu niezależnie od obowiązujących terminów awansowych.

4. Pracownikowi przyjętemu na okres próbny może być po upływie tego okresu przyznane wyższe uposażenie, z tym że dalsze awansowanie w obrębie danego stanowiska może następować tylko na zasadach określonych w ust. 1.

5. Podwyżka uposażenia z tytułu awansu nie może być wyższa niż 300 zł.

6. Przepis ust. 5 stosuje się również przy zaszeregowaniu pracowników zatrudnionych w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Traci moc rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 maja 1960 r. w sprawie uposażenia pracowników Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i jego oddziałów (Dz. U. Nr 25, poz. 141).

§ 5. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 sierpnia 1966 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. *P. Jaroszewicz*

Załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1966 r. (poz. 223).

TABELA STANOWISK, KWALIFIKACJI I UPOSAŻENIA PRACOWNIKÓW ODDZIAŁÓW ZAKŁADU UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

Lp.	Stanowisko	Wymagane kwalifikacje w zakresie		Uposażenie miesięczne w stawkach od—do zł
		wykształcenia	liczby lat pracy zawodowej	
1	2	3	4	5
1	Dyrektor oddziału	wyższe	5	4000—5000
		średnie	10	
2	Zastępca dyrektora oddziału	wyższe	4	3000—4500
		średnie	8	
3	Kierownik wydziału, główny księgowy, zastępca kierownika wydziału, lekarz do spraw orzecznictwa lekarskiego	wyższe	4	2600—3900
	Radca do spraw zastępstwa przed sądami, komisjami arbitrażowymi i kolegiami karno-administracyjnymi	wyższe prawnicze		
	Kierownik wydziału, główny księgowy, zastępca kierownika wydziału	średnie	8	2300—3500
4	Kierownik samodzielnego referatu	wyższe	4	2200—3500
		średnie	8	2000—3200
5	Kierownik referatu, kierownik inspektoratu, starszy inspektor, starszy referent do spraw ...	wyższe	4	2000—3400
		średnie	8	1600—3000
6	Inspektor, referent do spraw...	wyższe	1	1500—2600
		średnie	3	1400—2400

1	2	3	4	5
7	Starszy referent, starszy księgowy, kierownik biblioteki, kierownik archiwum, starszy kasjer protokolant	średnie	3	1000—2000
8	Stenotypistka	średnie oraz znajomość stenografii z szybkością co najmniej 180 zgłosek na minutę oraz umiejętność pisania na maszynie	—	1000—1900
9	Referent, bibliotekarz, księgowy, kasjer, starszy archiwista, kierownik hali maszyn, kierownik kancelarii głównej, kierownik kancelarii tajnej	średnie	2	1000—1700
10	Młodszy referent, młodszy księgowy, młodszy bibliotekarz, archiwista, intendent, kierownik magazynu, starsza telefonistka, teletypistka	średnie	1	950—1400
		podstawowe	2	
11	Kancelista, magazynier, telefonistka	podstawowe	—	950—1200
12	Starsza maszynistka poza halą maszyn	umiejętność pisania na maszynie z szybkością 220 uderzeń na minutę stwierdzona egzaminem	—	1050—1550
13	Starsza maszynistka w hali maszyn	umiejętność pisania na maszynie z szybkością 220 uderzeń na minutę stwierdzona egzaminem	—	1050—1350
	Maszynistka poza halą maszyn	umiejętność pisania na maszynie z szybkością 180 uderzeń na minutę stwierdzona egzaminem		
14	Maszynistka w hali maszyn	umiejętność pisania na maszynie z szybkością 180 uderzeń na minutę stwierdzona egzaminem	—	950—1150
15	Praktykant	wyższe	—	1400—1500
		średnie	—	950—1250

Pracownicy obsługi

Lp.	Stanowisko	Uposażenie miesięczne w stawkach od—do zł
1	2	3
1	Konserwator maszyn biurowych	1500—2400
2	Rzemieślnik gospodarczy wykwalifikowany	1000—1700
3	Robotnik gospodarczy	900—1200
4	Starszy woźny	950—1050
5	Woźny, dźwigowy, szatniarz, starszy strażnik, starszy dozorca	850—950
6	Strażnik, dozorca	850
7	Sprzątaczka, goniec	850

25

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 23 sierpnia 1966 r.

o zastosowaniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych do pracowników delegatur Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

(Dziennik Ustaw z dnia 9 września 1966 r. Nr 36, poz. 224)

Na podstawie § 1 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1966 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych (Dz. U. Nr 30, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1966 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych (Dz. U. Nr 30, poz. 180) stosuje się odpowiednio do pracowników delegatur Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii.

§ 2. Ustala się tabelę stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników delegatur Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii, stanowiącą załącznik do rozporządzenia.

§ 3. 1. Pracownik może awansować w obrębie danego stanowiska co dwa lata w jednym z ustalonych terminów awansów (w dniu 1 stycznia lub w dniu 22 lipca z ważnością od dnia 1 sierpnia).

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy wypadków powołania pracownika na wyższe stanowisko lub przyznania uposażenia po okresie próbnym.

3. Pracownikowi, który podwyższy kwalifikacje, uzyskując wykształcenie średnie lub wyższe, przysługuje prawo do awansu niezależnie od obowiązujących terminów awansowych.

4. Pracownikowi przyjętemu na okres próbny może być po upływie tego okresu przyznane wyższe uposażenie, z tym że dalsze awansowanie w obrębie danego stanowiska może następować tylko na zasadach określonych w ust. 1.

5. Podwyżka uposażenia z tytułu awansu nie może być wyższa niż 300 zł.

6. Przepis ust. 5 stosuje się również przy zaszeregowaniu pracowników zatrudnionych w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Traci moc rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 listopada 1958 r. o zastosowaniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 maja 1958 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych do pracowników delegatur Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (Dz. U. Nr 71, poz. 350).

§ 5. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 sierpnia 1966 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. *P. Jaroszewicz*

Załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1966 r. (poz. 224).

TABELA STANOWISK, KWALIFIKACJI I UPOSAŻENIA PRACOWNIKÓW DELEGATUR GŁÓWNEGO URZĘDU GEODEZJI I KARTOGRAFII

Lp.	Stanowisko	Wymagane kwalifikacje w zakresie		Uposażenie miesięczne w stawkach od—do zł
		wykształcenia	liczby lat pracy zawodowej	
1	2	3	4	5
1	Kierownik delegatury	wyższe geodezyjne	7	4000—5000
2	Zastępca kierownika delegatury	wyższe geodezyjne	5	3000—4500
3	Starszy inspektor kontroli i nadzoru, specjalista	wyższe geodezyjne	4	2600—3900
		średnie geodezyjne	8	2300—3500
4	Starszy inspektor, kierownik wojewódzkiej składnicy kartograficzno-geodezyjnej, starszy referent do spraw ...	wyższe	3	2000—3400
		średnie	6	1600—3000
5	Inspektor, referent do spraw ...	wyższe	1	1500—2600
		średnie	3	1400—2400
6	Starszy referent	średnie	3	1000—2000
7	Referent	średnie	2	1000—1700
8	Starsza maszynistka poza halą maszyn	umiejętność pisania na maszynie z szybkością 220 uderzeń na minutę stwierdzona egzaminem	—	1050—1550
9	Maszynistka poza halą maszyn	umiejętność pisania na maszynie z szybkością 180 uderzeń na minutę stwierdzona egzaminem	—	1050—1350

Tabela stanowisk i uposażenia pracowników obsługi

Lp.	Stanowisko	Uposażenie miesięczne w stawkach od—do zł
1	2	3
1	Starszy woźny	950—1050
2	Woźny	850— 950
3	Sprzątaczka, goniec	850

Wydawnictwo Związkowe CRZZ — Warszawa, ul. Kopernika 36/40

WARUNKI PRENUMERATY:

Prenumeratę na kraj przyjmują urzędy pocztowe, listonosze oraz Oddziały i Delegatury „Ruch". Można również dokonywać wpłat na konto PKO Nr 1-6-100020 — Centrala Kolportażu Prasy i Wydawnictw „Ruch" Warszawa, ul. Wronia 23. Prenumeraty przyjmowane są do 10 dnia miesiąca poprzedzającego okres prenumeraty.

Cena prenumeraty: kwartalnie — zł 10.—, półrocznie — zł 20.—, rocznie — zł 40.—

Prenumeratę na zagranicę, która jest o 40% droższa — przyjmuje Biuro Kolportażu Wydawnictw Zagranicznych „Ruch", Warszawa, ul. Wronia 23, tel. 20-46-88; Konto PKO Nr 1-6-100024.

Egzemplarze numerów zdezaktualizowanych można nabywać w Punkcie Wysyłkowym Prasy Archiwalnej „Ruch" Warszawa, ul. Nowowiejska 15/17, konto PKO Nr 114-66-700044 VII O/M Warszawa.

Drukarnia Wydawnictwa Związkowego CRZZ. Papier gazetowy kl. VIII, 50 g. Objętość ark. wyd. 3,4. ark. druk. 3, Druk. Wyd. Zw. CRZZ. 19/75/20/67. 20960. T-39.

DROGOWSKAZY

WYDAWNICTWO ZWIĄZKOWE CENTRALNEJ RADY ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

Seria publikacji „Drogowskazy"

— wyjaśnia uprawnienia pracowników

— omawia możliwości i drogi załatwiania sporów ze stosunku pracy

1. Piątkowski M.: **Co Ci przysługuje w okresie choroby**

Autor omawia uprawnienia i świadczenia, które przysługują pracownikowi w okresie choroby, a przede wszystkim: ochronę trwałości zatrudnienia; przywileje w formie skrócenia czasu pracy lub przesunięcia do pracy dogodniejszej; świadczenia lecznicze; świadczenia pieniężne.

2. Wolberg I.: **Kiedy nie wolno wypowiedzieć Tobie umowy o pracę**

Książka omawia: tryb, formę i terminy wypowiadania umowy o pracę; sytuacje, w których wypowiadanie umowy o pracę jest niedopuszczalne; sposoby postępowania, gdy zakład bezprawnie rozwiąże umowę o pracę.

3. Kulczyński M., Zduńczyk J.: **Prawo karne w Twojej obronie**

Książka ukazuje, w jaki sposób Kodeks karny staje w obronie ludzi uczciwych przed tymi, którzy łamią normy postępowania obowiązujące w Ludowym Państwie. Między innymi — obok podstawowych zasad prawa karnego oraz zasad postępowania sądowego — omówione są: ochrona zdrowia; ochrona czci i godności, ochrona sumienia i wyznania; ochrona życia rodzinnego; ochrona mienia prywatnego itd.

4. Łazowska H.: **Przywileje i wyróżnienia za pracę**

Krótkie omówienie całokształtu problematyki przywilejów i wyróżnień za pracę, przysługujących pracownikom na podstawie ustawodawstwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

5. Krąkowski L.: **Twoje prawo do urlopu wypoczynkowego**

Autor omawia podstawowe uprawnienia pracowników w zakresie urlopów wypoczynkowych, a przede wszystkim: wymiary urlopów; terminy wykorzystania urlopu; dochodzenie roszczeń z tytułu urlopu itd.

6. Klimek J.: **O odpowiedzialności karnej pracowników**

Książka popularyzuje wiedzę prawną z zakresu odpowiedzialności karnej pracowników różnych zawodów, ukazuje działania i czyny, które z punktu widzenia prawa są przestępstwem.

7. Salwa Z.: **Prawa i przywileje pracujących kobiet**

Książka w sposób popularny omawia: ochronę prawną stosunku pracy kobiet w okresie ciąży i połogu; uprawnienia kobiet w okresie ciąży; zasady wynagradzania w okresie urlopu macierzyńskiego; ulgi i przywileje związane z wychowaniem dzieci; formy zabezpieczenia realizacji praw i przywilejów pracujących kobiet, itd.

8. Gabler W., Radziński T.: **Kiedy przysługuje Ci zwolnienie od pracy?**

Książka omawia przyczyny usprawiedliwiające nieobecność w pracy: urlopy dla kształcących się; zwolnienia do prac społecznych; zwolnienia na wezwanie organów państwowych; zwolnienia i nieobecność w pracy z powodów osobistych i rodzinnych; urlopy bezpłatne itd.

9. Wolberg I.: **Kiedy można rozwiązać umowę o pracę bez wypowiedzenia**

Książka omawia: sytuacje, w jakich zakład nie może rozwiązać umowy o pracę bez wypowiedzenia (zarówno z winy pracownika, jak i bez jego winy); formę i tryb rozwiązywania umów o pracę bez wypowiedzenia; skutki niezgodnego z prawem rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia itd.

10. Masewicz W.: **Gdzie i jak możesz dochodzić roszczeń pracowniczych**

Książka objaśnia tryb postępowania przed organami rozjemczymi w sprawach spornych ze stosunku pracy. Czytelnik znajdzie w niej m. in następujące informacje: kiedy zwrócić się ze swoją sprawą do komisji rozjemczej, a kiedy do sądu; jak przygotować się do rozprawy; jakie obowiązują terminy przy składaniu wniosków i odwołań; jak zapewnić sobie pomoc adwokata, prokuratora, instancji związkowej, itd.

11. Piątkowski M.: **Kiedy i jaką możesz uzyskać rentę pracowniczą**

Książka informuje o uprawnieniach rentowych z powszechnego, kolejowego i górniczego systemu zaopatrzenia emerytalnego (renta starcza, inwalidzka, rodzinna; dodatki do rent; obliczanie: dodatków, podstawy wymiaru renty itd.). Wyjaśnia ogólne zasady przyznawania rent; gdzie i jak należy ubiegać się o rentę itd.

Cena każdej książki 5 zł